

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

گزارش ها	Reports
----------	---------

گزارشگران پورتال – افغانستان

۱۰/۰۹/۲۶

در افغانستان چه می گذرد؟ (۸۶)

مسخره ترین انتخابات:

سرانجام بعد از دو ماه سرو صدای کرکننده برای برگزاری انتخابات پارلمانی به پایان رسید و به تاریخ ۱۹ سپتمبر مطابق به ۲۷ سنبله این انتخابات برگزار شد. یکروز قبل از انتخابات ۲۲۷ عملیات و در روز انتخابات ۳۰۵ عملیات از سوی طالبان به سر رسید. درین روز ۴۱ نفر به شمول ۱۱ غیر نظامی به قتل رسیدند و ۴۱۰۰ کارت جعلی دستگیر شد. همچنان وزیر دفاع اداره مستعمراتی ادعا کرد که نیروی های مسلح او درین روز ۳۰ طالب مسلح را به قتل رسانده است. مهمترین چیزیکه درین انتخابات دیده شد اینکه شعور بیدار مردم افغانستان به نمایش گذاشته شد و دست رد بر سینه اشغالگران و دولت زیر فرمان آن گذاشتند، شرکت نکردن مردم در انتخابات گلوله های جانگدازی بود که از سوی مردم شلیک گشت. گرچه فضل احمد معنوی رئیس کمیسیون برگزاری انتخابات می گوید که تا حال شمارش آرای ۴ میلیون نفر صورت گرفته، اما کسی به این دروغ باور نمیکند. چون در ولایاتی مثل غزنی، وردک، هلمند، کندز، قندهار، غور، بغلان، پنجشیر، کاپیسا، نورستان، ارزگان، کنر و لوگر یا انتخابات صورت نگرفت و یا اگر گرفت بسیار کم رنگ و در جاهای محدودی صورت گرفت. در بسیاری از ولسوالی های این ولایات اصلاً انتخابات نشد. هرچه از جعلکاری و تقلب وجود داشت درین انتخابات صورت گرفت و با اینکه سیصد هزار نیروی داخلی و خارجی امنیت این انتخابات را گرفته بودند، اما در روز به راه افتادن انتخابات انجام ۳۰۵ عملیات بسیار چشمگیر میباشد. درین میان در غور میان دو قومندان جنگسالار یک درگیری سه و نیم ساعته به راه افتاد که در جریان آن بیش از سه نفر به قتل رسیدند، در کلفگان ولایت تخار نیز مردم تظاهرات کردند که در جریان آن دو نفر به وسیله افراد پولیس زخمی شدند، در جاغوری نیز در اعتراض بر کارکرد دولت تظاهراتی به راه افتاد که در آن مردم شعار های مرگ بر دولت و مرگ بر کمیسیون برگزاری انتخابات را سر می دادند.

در اکثر حوزه های رأی دهی قبل از آنکه رأی دهندگان به رأی دهی آغاز کنند، صندوق ها تا نیمه پر شده بود و در شهر غزنی ساعت هشت مردم را در چند محل رأی دهی جواب دادند که صندوق ها پر شده به جای دیگری بروید، در حالیکه در کل غزنی کمتر از دو هزار نفر رأی داده بودند، اما دولت و کمیسیون تعداد مردم رأی دهنده را درین ولایت بسیار بالا نشان داد. در پغمان افراد سیاف به طور مسلحانه وارد حوزه های انتخاباتی شده و صندوق ها را پر کردند، در جاهای دیگری مثل نورستان و شمالی نیز افراد مسلح مردم را وادار به رأی دادن برای کاندیدان جنگسالار می کردند، در ده سبز زنان و مردان بسیاری به وسیله قومندان دیدار آورده می شد و افراد مسلح او به زور وارد حوزه انتخاباتی شده و از مردم رأی می گرفتند و افراد خود را کنترل میکردند تا به کسی دیگری رأی ندهند. چون بعضی از دلایان از چند کاندید پول گرفته و به نفع یکی کار میکردند، در حالیکه تا ساعت دوی بعد از ظهر در هر محل رأی دهی در پغمان کمتر از سی نفر مراجعه کرده بودند، اما موثر های سیاف با آرم و نشان او در دروازه های حوزه های رأی دهی ایستاده بودند و این را تمام خبرنگاران گزارش کردند، اما کسی جلو آنها گرفته نتوانست چون سیاف پغمان را ساحه امپراتوری خود می داند. در پنجشیر در همه مراکز رأی دهی به علت تحریم انتخابات تعداد ناظران کاندیدان بیشتر از تعداد رأی دهندگان بود. در لیسه عبدالهادی داوی در مکروریان سوم که یکی از امن ترین نقاط کابل می باشد و با اینکه ۶۵۰ برگ رأی وجود داشت اما کمتر از ۵۰ نفر درین محل رأی شان را استعمال کرده بودند. زن معلمی که از شاگردان صنف یازده خواسته بود تا برایش رأی بدهند و در امتحان برای همه شاگردانش نمره ۶۰ داده بود، حتی یک رأی هم نبرده بود که بیشترین رأی دوازه رأی بود و از جمع رأی معلمان این مکتب فقط ۵ نفر رأی داده بودند و رأی دهندگان دیگر مستخدمان و سر معلم هائی بودند که در آن روز در مکتب حضور داشتند و از طرف کمیسیون پول دریافت میکردند، لذا رأی داده بودند، ورنه همین تعداد هم رأی نمیدادند.

درین انتخابات که حدود ۲۰ درصد مردم در آن شرکت کرده بودند (تلویزیون الجزیره ازین رأی دهی گزارشی تهیه و ارزیابی معینی داشت که تعداد رأی دهندگان را ۵ درصد و بقیه رأی را جعلی ارزیابی کرده بود). اما ۴۰ درصد این رأی ها جعلی میباشند و این را همه مردم می دانند و در هر محلی که تعداد رأی ابلاغ می گردد به مشکل تا صد نفر می رسد. یک ریش سفید پنجشیری به رسانه ها می گفت که در دور قبلی وکلا به مردم چه کردند که این بار برای شان رأی بدهیم و این زبان حال اکثر مردمی است که بر سینه انتخابات دست رد نهاده بودند. این انتخابات شرمناکترین انتخاباتی است که از زمان اشغال افغانستان به راه افتاده و نشان می دهد که شعور مردم افغانستان نسبت به دولت پوشالی و اشغالگران چقدر بالا رفته و تشخیص می دهند که این انتخابات به اندازه پشقل هم برای خارجی ها از لحاظ مضمون و کارکرد آن اهمیت ندارد. چون جراثیم کثیفی که به این پارلمان می روند فقط باید غلام حلقه به گوش باداران شان باشند، چیزیکه مردم در دور گذشته علناً و عملاً دیدند که این ولسی جرگه با جنایتکارانی چون سیاف، ربانی، مجددی، قانونی، گلابزوی، علمی، قدریه یزدان پرست، محقق و دهها جنایتکار دیگر خلقی، پرچی، حزب اسلامی، سیافی، جمعیتی، طالبی و غیره چه کار هائی را انجام می دادند و چگونه شب و روز به لیسیدن پای اشغالگران مصروف بودند.

درین میان وزرای کشور های اشغالگر چون امریکا، المان، کانادا، رهبران نظامی و ملکی ناتو از زمان ختم این انتخابات مسخره پیوسته تلاش می نمایند تا انتخابات را دموکراتیک و مردمی بنامند و هر یک بر صفحه های تلویزیون آمده واز «شجاعت» مردم افغانستان توصیف می کنند. در حالیکه همه میدانند و هزاران گزارشی که درین

روز از سوی رسانه ها انتشار یافته، همه و یا اکثر این گزارش ها را دیده و شنیده اند که این انتخابات به چه پیمانۀ مسخره، ضد مردمی و زورگویانه بوده است.

درین میان طی دو روز گذشته مزدوران مدنی و رسانه ای اشغالگران تلاش می کنند تا این انتخابات را پیروز اعلان کنند و پیوسته می گویند که چون طالبان تهدید کرده نتوانستند مردم همه به پای صندوق های رأی رفتند و اینک چهار ملیون نفر به این انتخابات آری گفته اند. اینان کوشش میکنند تا در رسانه ها مردم را طوری تلقین نمایند که گوئی همه در آن شرکت کرده و از تهدید طالبان نترسیده اند. در حالیکه در مناطقی که طالبان تهدید کرده بودند، کسی توان رفتن به پای صندوق ها را نداشته، از ولسوالی اندر ولایت غزنی فقط سه رأی به دست آمده است. در برخی مناطق هلیکوپتر ها توان فرود آمدن بر زمین را نداشته، صندوق ها را از بالا پرتاب میکردند که تکه پاره شده، اوراق رأی دهی پراکنده می شدند. در کارته نو، ده سبز، پغمان، شکرده و چندین ولایت دیگر صندوق های خالی عصر همانروز پر شده و به مرکز ارسال شده است. در برخی از مراکز رأی دهی افراد گرداننده و ماموران انتخابات با بسیاری از افرادی که به غرض رأی دهی آمده بودند، عقب گرفته و رأی شان را مشخص میساختند و بعد خود این افراد این کاغذ ها را به صندوق ها می انداختند و در بعضی جا ها ناظران کاندیدان چنان زیاد بودند که از اصل رأی دهندگان چند برابر بیشتر بودند. در حوزه های انتخاباتی پنجشیر نشان داده می شد که تعداد زیادی از ناظران بیکار و چرتی نشسته و تا ساعت ها حتی یک نفر هم برای رأی دادن نمی آمدند.

درین روز های رأی مردم تا ۱۵۰۰ افغانی هم سودا شد، یکی از کاندیدان در مصاحبه ای با یکی از رادیو ها میگفت که برایم از سوی افراد کمیسیون نرخ فروش رأی در شمارش آراء مشخص شده، در روز اول هزار و در روز دوم که خریداران صف کشیدند و تعداد بسیار زیاد شد، قیمت به ۲۰۰۰ افغانی افزایش پیدا کرد و فی کارت تا سه هزار افغانی خرید و فروش می شد.

اما غریبی کمیسیون بعد ازین شروع می شود که شمارش آرای عمومی آغاز شود. درین میان افراد کمیسیون پول های بسیاری را به جیب خواهد زد. ناظران برخی از کاندیدان در جریان رأی دهی با گزارشگران برخورد های بسیاری داشتند زیرا فساد شان را برخی از رسانه ها افشاء میکردند. زهرا کریمی که از منطقه دشت برچی است تعداد زیادی از اوباشان را به نام ناظران خود به حوزه ها فرستاده و خبرنگاران را به زور از ساحه دور میکردند، زیرا این خانم تعداد زیادی از اوراق رأی دهی جعلی را میان افراد و ناظران خود پخش کرده بود. دختر حبیبه سادات، زنی که خود را در هلمند کاندید کرده بود، ۱۵۰۰ کارت جعلی را با خود داشت که توسط پولیس دستگیر و معرفی شد، در کنار مکتب لیسۀ مرکزی لشکرگاه دکانی باز شده بود که در آن چند کاندید به افراد پول توزیع می کردند تا برایشان رأی بدهند. همچنان موتر سراچه ای که در آن هزاران کارت بار شده بود و به محل رأی گیری آورده میشد در گردیز مرکز پکتیا دستگیر شد، اما آنکه چقدر افراد دیگر مخصوصاً آنانی که مربوط زورگویان بودند، کارت جعلی را استعمال کرده باشند، برای همه روشن میباشد. این انتخابات را بیشتر مردم افغانستان «مسخره» نام نهاده و زن و مرد بران ریشخند میزنند و مورد تمسخر قرار میدهند، اما این سایت بی بی سی مربوط به امپریالیزم پیر بریتانیا ست که در سرلوح سایت خود بیشرمانه از شجاعت مردم افغانستان برای شرکت درین رأی گیری مسخره تعریف کرده و عده ای از مزدوران غربی به پیروی از آن اینک به چنین تبلیغات بی معنائی دست میزنند که فقط مورد تمسخر مردم قرار می گیرند.